

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520010008
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2520010008.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného J. B., nar. XX.XX.XXXX v Q., pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 21T/1/2020-265 zo dňa 26. októbra 2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.05.2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného J. B., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Piešťany 21T/1/2020-265 zo dňa 26. októbra 2021 bol obžalovaný J. B., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom P. XXX uznaný vinným zo spáchania prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. a Trestného zákona v súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

od presne nezisteného času do 13:10 hodine dňa 21.02.2019 v meste V. na K. ulici, v U. A. Y., v byte číslo XXX, prípadne na iných miestach na území Slovenskej republiky, bez príslušného povolenia neoprávnené v rozpore so zákonom číslo 190/2003 Z. z. o zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prechovával podomácky upravenú palnú zbraň striebornej farby, kalibru 9 mm Browning Court - pôvodne expanzná pištoľ tureckého výrobcu Voltran A Silahlari Ins. San. Ve Tie. Ltd. Sti., značky EKOL model Lady s podomácky upravenou hlavňou, s odstráneným výrobným číslom, 8 ks nábojov kalibru 9 mm vz. 82 slovenského výrobcu Považské strojárne i 1 ks náboj kalibru 9 mm Luger českého výrobcu Sellier & Bellbt, pričom sa jedná o krátku samonabíjaciu palnú zbraň, kategórie A podľa § 4 odsek 2 písmeno g) zákona číslo 190/2003 Z. z. o zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorá je zbraňou zakázanou a strelivo podľa § 2 odsek 1 písmeno g) zákona číslo 190/2003 Z. z. o zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktoré môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz.

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanému podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/98/2018 zo dňa 23.07.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom

na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň obžalovanému uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia veci podomácky upravená palná zbraň striebornej farby, kalibru 9 mm Browning Court - pôvodne expanzná pištoľ tureckého výrobcu Voltran A Silahlari Ins. San. Ve Tie. Ltd. Sti., značky EKOL model Lady s podomácky upravenou hlavňou, s odstráneným výrobným číslom, 8 ks nábojov kalibru 9 mm vz. 82 slovenského výrobcu Považské strojárne, 1 ks náboj kalibru 9 mm Luger českého výrobcu Sellier & Bellbt.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 265-270.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov, oboznámením sa so znaleckými posudkami, prečítaním zápisnice o vydaní veci, zmluvy o nájme, zápisnicami o výsluchu svedkov ako aj ďalšími listinnými dôkazmi. Okresný súd zároveň odmietol návrh na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov Mgr. D. a npor. B., ktoré považoval za nadbytočné, keď otázka priebehu a zákonnosti vydania vecí bola dostatočne preukázaná. Z takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný sebe zadovážil a držal strelnú zbraň bez povolenia a bez označenia zbrane určeného na jej identifikáciu podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná a súčasne zadovážil a držal strelivo bez povolenia v meste V. na K. ulici, v U. A. Y., v byte číslo XXX, prípadne na iných miestach na území Slovenskej republiky, čím spáchal zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona, a prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1 Trestného zákona. Okresný súd mal za preukázané, že vec vydaná svedkyňou O. Y. sú zakázanou zbraňou a strelivom, ktoré môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz. Predmetná zbraň sa nachádzala v byte, ktorý oprávnenne užíval obžalovaný, ktorý si zbraň aj strelivo zadovážil od svedka A. D.. Sama svedkyňa sa obstarávaní zúčastnila, čo potvrdil aj obžalovaný. Súd neveril svedkovi D., ktorý tvrdil, že obžalovanému nepredal žiadnu zbraň. Obžalovaného a svedka D. okresný súd považoval za nedôveryhodných a uveril výpovedi svedkyne O. Y., ktorej verziu čiastočne potvrdil aj obžalovaný. Okresný súd pri vyhodnotení dôkazov prihliadol aj na skutočnosť, že A. D. sa podľa vyjadrenia svedkyne mal snažiť o zmenu jej výpovede, ktorú skutočnosť svedok v priebehu výsluchu nespochybnil. Upravená palná zbraň a náboje sa našli v byte, ktorý oprávnenne užíval obžalovaný pričom sa od presne nestotožnenej osoby dozvedeli že išlo o zbraň pravú resp. „prestrelenú“ a chceli sa jej zbaviť. Tieto skutočnosti viedli okresný súd k záveru, že upravená strelná zbraň ako aj náboje boli práve vlastníctvom obžalovaného aj napriek tomu, že žiadne stopy jeho DNA sa na zbrani nenachádzali. Okresný súd mal preukázané aj to, že obžalovaný nie je držiteľom zbrojného preukazu, teda nevlastní legálne žiadne zbrane, rovnako nedisponoval žiadnym povolením na držanie streliva. Okresný súd neveril obhajobe obžalovaného, ktorý tvrdil, že veci nie sú jeho a nikdy ich nevidel, pretože zo všetkých zabezpečených dôkazov vyplýva, že predmetnú zbraň a strelivo nadobudol vedome od A. D.. K spochybneniu vydaniu veci svedkyňou Y. okresný súd uviedol, že k vydaniu veci došlo v súlade s § 89 ods. 1 Trestného poriadku, pričom jeho priebeh zachytáva aj zápisnica o vydaní veci. W. Y. nebola pri vydávaní vecí pod nátlakom, bola si vedomá, že vydanie je dobrovoľné, vydať veci nemusí, a že ich vydaním môže obžalovanému uškodiť, čo v zápisnici aj vlastnoručne uviedla, vlastnoručne podpísala a riadne sa s obsahom zápisnice upovedomila. Okresný súd nemal dôvod sa domnievať, že vydanie predmetných vecí prebehlo v rozpore s § 89 ods. 1 Trestného poriadku, preto vydané veci boli vydané zákonne. K zaisteniu vecí postupom podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku je potrebné tiež poukázať na skutočnosť, že toto bolo realizované na žiadosť samotnej O. Y., vydanie vecí realizoval vyšetrovať po vykonaní výsluchu O. Y., zápisnica obsahuje poučenia v zmysle Trestného poriadku osobitne o dobrovoľnom vydaní vecí s vedomím, že môže obžalovanému uškodiť, zápisnica obsahu uvedenie konkrétnych vecí ktoré boli odovzdané, O. Y. bola nájomcom predmetného bytu, mal právo vstúpiť do bytu, rozhodnúť kto vstúpi do bytu a či príslušníkom polície dané veci ukázať alebo nie, a mala právo veci nachádzajúce sa v byte vydať. Vykonanie domovej prehliadky by v danom prípade bolo nadbytočné a neproporcionálne. Dodal, že aj svedkovia O. a Y. sa zhodli na priebehu ich kontaktu so svedkyňou Y. pred samotným vydaním predmetných vecí podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku. Čiastočne rozporné vyjadrenia z prípravného konania na závere o zákonnosti vydania vecí nič nezmenili, nakoľko aj neskôr svedkyňa Y. svoje pôvodné tvrdenia vyvrátila. To, že do predmetného bytu chodili aj iné osoby ako obžalovaný a svedkyňa nemá vplyv na záver o vine obžalovaného. Pokiaľ o predmetnej zbrani a strelive vedela svedkyňa Y., bola pri jej obstarávaní od A. D., nie je dôvod sa domnievať, že o danej zbrani a strelive nevedel aj samotný obžalovaný. Pokiaľ by neboli jeho, mal možnosť ich odovzdať a oznámiť podozrenie z ich podhodenia, alebo sa ich iným spôsobom zbaviť, keďže už z vlastnej

skúsenosti vedel, čo mu môže hroziť. Obžalovaný však nič také neurobil. Pokiaľ ide o uloženie trestu, okresný súd neprihliadal na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, vzhľadom na charakter trestnej činnosti, ukladané spoločné tresty a tiež nemožnosť prihliadnuť na príťažujúcu okolnosť spáchania viacerých trestných činov (zásada ne bis in idem). Konštatoval, že u obžalovaného nebola zistená žiadna príťažujúca ani poľahčujúca okolnosť. Obžalovanému musel ukladať súhrnný trest, pretože ho odsudzoval za skutok ktorého sa dopustil skôr ako bol súdom vyhlásený rozsudok za trestný čin uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/98/2018 zo dňa 23.07.2020. V dôsledku spáchania viacerých trestných činov, z ktorých jeden je zločinom, a to dvoma samostatnými konaniami, musel byť obžalovanému ukladaný tzv. súhrnný (úhrnný) trest podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona za použitia trestnej sadzby trestného činu z nich najprísnejšie trestného (zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona v rámci trestnej sadzby 3 roky až 8 rokov. Túto sadzbu okresný súd najskôr upravil postupom podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona zvýšením jej hornej hranice o 1/3, čo je upravená sadzba na 3 roky až 10 rokov 8 mesiacov. Okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na úplnej dolnej hranici vyššie popísanej trestnej sadzby t.j. dĺžkou trestu odňatia slobody 3 roky, pričom na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zároveň zrušil súd výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/98/2018 zo dňa 23.07.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Nakoniec obžalovanému podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí, ktoré boli použité na spáchanie trestnej činnosti: podomácky upravená palná zbraň striebranej farby, kalibru 9 mm Browning Court - pôvodne expanzná pištoľ tureckého výrobcu Voltran A Silahlari Ins. San. Ve Tie. Ltd. Sti., značky EKOL model Lady s podomácky upravenou hlavňou, s odstráneným výrobným číslom, 8 ks nábojov kalibru 9 mm vz. 82 slovenského výrobcu Považské strojárne, 1 ks náboj kalibru 9 mm Luger českého výrobcu Sellier & Bellbt.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, ktoré písomne odôvodnil na čl. 279.

Obžalovaný podal odvolanie čo do výroku o vine, ako aj výroku o treste, v ktorom poukázal na všetky skutočnosti uvádzané nielen počas konania pred súdom, ale aj v prípravnom konaní, a na ktoré okresný súd podľa jeho názoru pri rozhodnutí o vine neprihliadol. Má za to, že postup policajtov bol nezákonný. Súd sa nezaoberal tým, že obžalovaný bol usvedčený jedinou svedkyňou, ktorá bola a je drogovo závislá, sama sa dopúšťala trestnej činnosti a v súčasnosti už vykonáva trest odňatia slobody. Obžalovaný sa následne dozvedel, že tejto svedkyňi bolo vznesené obvinenie pre krivú výpoveď, čo odôvodňuje pochybnosti o jej vierohodnosti. Rovnako súd neprihliadol na to, že svedkyňa doposiaľ všetkých svojich partnerov, vrátane obžalovaného doviedla do výkonu trestu odňatia slobody. Na predmetnej zbrani sa nenašli žiadne DNA stopy obžalovaného, ktoré by nasvedčovali tomu, že by obžalovaný niekedy so zbraňou manipuloval alebo ju mal v držbe. Do inkriminovaného bytu chodilo veľa ľudí, zbraň v byte mohla zanechať ktorákoľvek z týchto osôb. K svojej doterajšej protiprávnej činnosti zaujal kajúcny postoj, avšak ku skutku, ktorý mu je kladený za vinu v tejto veci sa nemôže priznať, nakoľko skutok nespáchal. V súčasnosti je obžalovaný riadne zamestnaný, vykonáva súbežne dve práce, plní si svoju vyživovaciu povinnosť. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol, alternatívne aby vo veci rozhodol sám tak, že obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodí.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 10.05.2022 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovaného a jeho obhajcu. Odvolací súd na verejnom zasadnutí oboznámil s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, odpisom z registra trestov na obžalovaného ako aj podstatným obsahom spisu. Zástupkyňa krajskej prokuratúry sa stotožnila s napadnutým rozsudkom vo všetkých jeho výrokoch, odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku. Obhajca obžalovaného sa pridržiaval písomných dôvodov odvolania, navrhol, aby bol oslobodený spod obžaloby. Z uloženého trestu si vykonal 25 mesiacov, v súčasnosti vedie riadny bezúhonný život. Predložil pracovnú zmluvu ako aj negatívny výsledok vyšetrenia na prítomnosť omamných látok.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Vo vzťahu k napadnutému výroku o vine obžalovaného okresný súd jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za dokázané, o ktoré skutočnosti svoje tvrdenia oprel a akými úvahami sa spravoval. Trest uložený obžalovanému považuje sa primeraný, zákonný a spravodlivý. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na konštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

Aj napriek nestotožneniu sa obžalovaného s napadnutým rozsudkom odvolací súd poukazuje na to, že z výsledkov vykonaného dokazovania bolo nad akékoľvek pochybnosti preukázané, že v byte, ktorý užíval obžalovaný spolu so svedkyňou Y. na základe Zmluvy o nájme bytu č. XXX na K. ulici č. X v V. bola nájdená strel'byšochpná zbraň - podomácky upravená palná zbraň striebornej farby, kalibru 9 mm Browning Court - pôvodne expanzná pištoľ tureckého výrobcu Voltran A Silahlari Ins. San. Ve Tie. Ltd. Sti., značky EKOL model Lady s podomácky upravenou hlavňou, s odstráneným výrobným číslom a strelivo - 8 ks nábojov kalibru 9 mm vz. 82 slovenského výrobcu Považské strojárne, 1 ks náboj kalibru 9 mm Luger českého výrobcu Sellier & Bellbt.

V prípade zbrane išlo o strel'byšochpnú zbraň, ktorá je podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 190/2003 Z.z. zaradená do kategórie „A“, ktorej nadobúdanie, držba a nosenie je zakázané s výnimkami vyplývajúcimi z § 8 ods. 2 zákona č. 190/2003 Z.z., ktoré obžalovaný nespĺňal. V prípade streliva išlo v zmysle § 2 ods. 1 písm. g) zákona č. 190/2003 Z.z. o komponent zbrane, ktorý je podľa § 4 ods. 3 písm. b) zákona č. 190/2003 Z.z. rovnako zakázaný. V prípade oboch pritom išlo o zbraň a komponent, ktorý môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, zbrojnej licencie alebo zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz. Obžalovaný pritom nie je držiteľom zbrojného preukazu akéhokoľvek typu, zbrojnej licencie či zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz.

Podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, kto sebe alebo inému vyrobí, dovezie, vyvezie, prepraví, zadováži alebo drží strelnú zbraň, jej súčasť alebo komponent bez povolenia alebo bez označenia zbrane určeného na jej identifikáciu podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, alebo takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 4 ods. 3 písm. b) zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších zmien a doplnení, zakázaným strelivom je strelivo do krátkych guľových zbraní s expanznou strelou, s výnimkou ich použitia na športové účely.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších zmien a doplnení, zbraňou kategórie A je zakázaná zbraň, zakázané strelivo a zakázané doplnky zbrane.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších zmien a doplnení, zbraň kategórie A sa zakazuje nadobúdať do vlastníctva, držať alebo nosiť, ak tento zákon neustanovuje inak.

Trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona je úmyselným ohrozovacím trestným činom, ktorý je dokonaný výrobou, dovozom, vývozom, prepravou, zadovážením alebo držbou, prípadne sprostredkovaním takejto činnosti bez povolenia, čím

je zároveň daná objektívna stránka tohto trestného činu. Uvedený trestný čin je zároveň tzv. trvácim trestným činom, ktorý je páchaný po celú dobu udržiavania protiprávneho stavu.

Podstata odvolacej argumentácie obžalovaného spočívala v popieraní vedomosti o zaistenej zbrani a strelive ako aj popieraní vlastníctva k uvedeným veciam. S argumentáciu obžalovaného sa však odvolací súd nestotožnil, pretože tvrdenie obžalovaného priamo vyvracia svedkyňa Y. (jeho vtedajšia partnerka), s ktorou zdieľali spoločnú domácnosť. Aj napriek tomu, že tu stojí tvrdenie oproti tvrdeniu, odvolací súd rovnako ako okresný súd považoval výpoveď svedkyne za vierohodnejšiu ako výpoveď obžalovaného. U svedkyne nebola zistená žiadna motivácia priťažitiť obžalovanému, práve naopak, z výpovedi svedkov O. a Y. vyplynulo to, že poškodená v čase vydania a výsluchu plakala, bolo jej obžalovaného ľúto, nechcela mu priťažitiť ani ublížitiť, avšak aj napriek tomu vypovedala v jeho neprospech, čo vylučuje účelovosť jej výpovede. Zo strachu a možného privodenia si trestnej zodpovednosti však veci vydala, so zbraňou a strelivom nechcela mať nič spoločné. Svedkyňa sprístupnila byt, v ktorom spolu s obžalovaným žili, ukázala príslušným orgánom zbraň a strelivo, o ktorej prítomnosti v byte mala vedomosť, tieto dobrovoľne vydala. Javí sa byť nelogické, aby svedkyňa, ktorá navyše bola pri priamom odovzdaní zbrane od svedka D. vedomosť o zbrani mala, a obžalovaný nie. Svedkyňa jednoznačne opísala, ako sa zbraň a strelivo dostala do bytu a de facto dispozície obžalovaného, išlo o tzv. výmenný obchod so svedkom D.. Na veci nič nemení ani to, že obžalovaný od počiatku nemusel mať vedomosť o tom, že zbraň je strelbyschopná, avšak strelbyschopnosť zbrane musel vnímať minimálne cez skutočnosť, že k zbrani nadobudol aj 8 ks nábojov a túto zbraň mal možnosť porovnať si s plynovou zbraňou, ktorá mu bola zaistená v motorovom vozidle počas jeho zadržania. Odvolací súd je toho názoru, že najneskôr sa o strelbyschopnosti zbrane obžalovaný musel dozvedieť v čase stretnutia sa s neznámym mužom z K. Q. K. B., ktorý ho o tejto skutočnosti upovedomil, na čo obžalovaný spoločne so svedkyňou reagovali tak, že sa snažili zbrane čím skôr zbaviť. Už len samotná reakcia (plán ako sa zbaviť zbrane) dosvedčuje to, že obžalovaný nielen mal vedomosť o zbrani, túto zbraň mal v držbe, ale aj o tom, že išlo o strelbyschopnú zbraň.

Odvolací súd neveril ani tomu, že by do bytu obžalovaného a poškodenej mohla viesť aj iná osoba, ktorý v byte prespávala. Na vine obžalovaného nemení nič ani popieranie odovzdanie zbrane svedkom D., ktorého výpoveď odvolací súd vníma ako účelovú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, čo dokrešľuje aj skutočnosť, že tento svedok sa mal svedkyňu Y. vyhrážať a nútiť ju k zmene výpovede.

Pokiaľ ide o vydanie veci svedkyňou Y., o zákonnosti priebehu vydania svedčí zápisnica o vydaní veci zo dňa 21.02.2019, ktorá jednak obsahuje všetky náležitosti a jednak zachytáva priebeh vydania veci spôsobom súladným so zákonom. Svedkyňa veci vydala dobrovoľne, sama oznámila OČTK o zbrani a strelive v prenajatom byte, pred vydaním veci bola riadne poučená, veci vydala bez nátlaku a s vedomím, že ide o jej priateľa, ktorému môže priťažitiť. Priebeh vydania veci verifikovala vlastnoručným podpisom zápisnice.

Pokiaľ ide o zákonnosť postupu OČTK pri vydaní veci, k uvedenej otázke sa v tejto veci vyjadril okresný prokurátor v uznesení zo dňa 05.08.2019, ktorým zamietol sťažnosť obžalovaného voči uzneseniu o vznesení obvinenia ako aj generálny prokurátor v oznámení zo dňa 30.09.2019, ktorým prešetroval návrh obžalovaného na postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku. Oboma rozhodnutiami bolo vyslovené, že trestné stíhanie vedené voči obvinenému je zákonné, postup OČTK v rámci trestného stíhania bol zákonný, bez pochybení, vylučujúci dôvodnosť vyhovenia riadnemu či mimoriadnemu opravnému prostriedku. Odvolací súd tak nepovažuje za potrebné opätovne (už po tretíkrát) sa s otázkou zákonnosti trestného stíhania vysporiadať a v celom rozsahu odkazuje na predmetné rozhodnutia.

Z vyššie uvedeného je zjavné, že obžalovaný jednoznačne mal vedomosť o zbrani a strelive vo byte, ktorý užíval, tieto patrili obžalovanému, ktorý si ich zadovážil, vedel o tom, aké povinnosti a obmedzenia sa spájajú so zadovážovaním a držbou strelných zbraní a aj napriek tomu konal v rozpore so zákonom. Takýmto konaním obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane bezpečnosti ľudí pred možným ohrozením ich života a zdravia, ktoré vyplýva z nekontrolovaného zadovážovania a držania strelných zbraní, jej súčastí a komponentov. Podmienky nadobudnutia vlastníctva a držania strelných zbraní, podmienky a povinnosti držiteľov strelných zbraní stanovuje zákon, pričom ich držanie je dovolené len za podmienok stanovených týmto zákonom, ktoré obžalovaný nespĺňal. Trestnosť nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami pritom nadväzuje na medzinárodné zmluvy, ktorými je Slovenská republika viazaná; predovšetkým ide o Protokol proti nezákonnej výrobe a obchodovaniu

so zbraňami, ich súčasťami a komponentmi, ktorý je doplnkovým protokolom k dohovoru OSN proti nadnárodnému organizovanému zločinu (oznámenie MZV č. 621/2003 Z. z.).

Z pohľadu subjektívnej stránky ku podstatným zložkám tohto trestného činu obžalovaný konal zavinene, prinajmenšom formou nepriameho úmyslu v zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona, keď vzhľadom na všetky okolnosti spáchania skutku vedel, že svojim konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie zákonom chráneného záujmu (objektu tohto trestného činu) a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatelov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste. (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Vzhľadom na ustálenie viny obžalovaného zo spáchania dvoch skutkov súbehu, a to prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 a Trestného zákona a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, a tiež to, že obžalovaný sa dopustil spáchania skutkov skôr, ako bol súdom vyhlásený rozsudok za iné trestný čin (rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/98/2018 zo dňa 23.07.2020) bolo potrebné obžalovanému ukladať súhrnný úhrnný trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby 3 roky až 10 rokov a 8 mesiacov (po modifikácii podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona). U obžalovaného neboli zistené žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti. U tohto obžalovaného aj odvolací súd videl možnosť prísľubu vedenia riadneho života po výkone trestu odňatia slobody, preto na jeho nápravu postačovalo uloženie súhrnného trestu odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 3 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. S uložením súhrnného trestu okresný súd správne zrušil výrok o treste v rozsudku sp. zn. 2T/98/2018 zo dňa 23.07.2020.

Správnym je aj výrok, ktorým okresný súd podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí špecifikovaných vo výroku napadnutého rozsudku (podomácky upravenej palnej zbrane a nábojov).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.